

[Søg POV](#)[Om POV](#)[Støt POV](#)

POINT OF VIEW INTERNATIONAL

[Nyhed - Tilmeld dig POV's Ugebrev her](#)

Jan Eriksen ▾

[Støt skribentens arbejde her](#) →26/03-2018 | [f](#) [t](#) [in](#)

Der er noget galt med Ole Bornedals film om John Mogensen

MMUSIKALSK – Midt i en tid, hvor en realitydeltagers buttplug i et awardshow er et kulturelt statement i sig selv, hiter to gamle 70'erkoryfæer på scenen og i biografen. Men musicalen om Tommy Seebach gør det bedre end Bornedals film om John Mogensen, skriver journalist og mangeårig redaktør på bl.a. GAFFA, Chili og BT, Jan Eriksen, der fremover vil skrive om bl.a. musik, teater, musicals og tv på POV. Eriksen ærgrer sig over, at filmen om John Morgensen "blev historien om en mand, der blev knust af sin kunst, i stedet for en film om en mand, der skabte stor folkekunst. Mens han drak sig ihjel. Når det er sagt, har Rasmus Bjerg fortjent alle de priser, han givetvis modtager de næste par år."

Det går stærkt i musikbranchen. I går var forsiderne præget af dybsindige rock- og andre stjerner, i dag har twitter- og streaming-generationen og YouTubes influenter for længst taget teten.

Alle forsøger at holde trit eller endnu bedre at være lidt foran. Jeg forestiller mig, hvordan mænd og kvinder i pladebranchen lige nu river sig i hhv. deres *man bun* eller GOT-Dany frisure, mens de forsøger at udtænke dette års [Gilli](#) – eller, for nu at være håbløst gammeldags, dette års [Gulddreng](#).

Midt i denne digitale modernitet, hvor tweens er de nye studenter, trækker to gamle 70erstjerner danskerne i teateret og biografen i en grad, som sjældent set.

Gør 'Seebach' eller 'Så længe jeg lever' noget for at 'rehabiliter' de to kunstnere som andet eller mere end rammer for en henholdsvis forrygende sangfest med enkelte sørgelige stænk eller en dyster tragedie om en mand, der gik til i sin egen perfektionisme?

Med et billetsalg på 150.000 vurderer det succesrige Fredericia Teater selv musicalen 'Seebach' – baseret på Tommy Seebachs musik og liv med sønnen Rasmus – som en af de mest succesrige danske teaterforestillinger nogensinde.

Rasmus Seebach | MUSICAL | Finalen

Filmen 'Så længe jeg lever' – baseret på John Mogensens liv og musik – oplevede for nylig den mest indbringende åbningsweekend for et dansk drama i danske biografer i seks år.

Det kan der være mange forklaringer på. Den mest indlysende, at over halvdelen af den danske befolkning trods alt har passeret 40, samt at Tommy Seebach og John Mogensen i dag er ikoner, som for længst er blevet en del af den fælles danske musikalske bevidsthed. Selvom de aldrig opnåede antydningen af respekt i samtidens kulturmiljø.

Så længe jeg lever - Hovedtrailer

Gør 'Seebach' eller 'Så længe jeg lever' noget for at 'rehabiliterer' de to kunstnere som andet eller mere end rammer for en henholdsvis forrygende sangfest med enkelte sørgelige stænk eller en dyster tragedie om en mand, der gik til i sin egen perfektionisme?

Modsat Vreeswijk fandt John Mogensen aldrig en egentlig musikalsk retning eller for den sags skyld en kunstnerisk dybde tilsvarende den svenske trubadur. Til gengæld skabte han en palet af underfundige, samfundskritiske, poetiske, smukke, rørende, skarpe sange, der i øjenhøjde med sin samtid tilsammen danner et enestående lydbillede af Danmark i 70erne

Hvis man gerne vil se Tommy Seebach (og ikke mindst hans søn) som leverandører af regulær, sangbar popmusik totalt i sync med folkesjælen er svaret 'ja'. Måske noget mere *feelgood* end historien om Tommy, men musikken lever i den grad på scenen i den østjyske garnisonsby.

Og så er det jo en musical.

Men svaret er 'nej', når det gælder Bornedals Mogensen-epos.

'Det store spørgsmål er, hvordan man får musikken inkorporeret, så det ikke bare bliver en personlig skæbne.

Se nu den store succes, der har været med tre forestillinger med Four Jacks' musik. Det er jo netop musikken og ikke deres historie, som bærer igennem,' svarede Regner Grasten en gang på spørgsmålet om, hvorfor der ikke findes flere danske biografiske film.

'Så længe jeg lever' er netop først om fremmest filmen om en personlig skæbne. En mand for hvem ønsket om at ramme 'zonen', som den fremragende spillende Rasmus Bjerg siger i filmen, var en evig drivkraft.

Havde jeg forventet andet? Egentlig ikke. Slet ikke fra lejlighedsvis sardoniske Ole Bornedal, der gerne maler med apokalypsens farver. Burde jeg have forventet andet? Næh

Men kun i få momenter lever John Mogensens musik for alvor. Nemlig i scener, hvor han digter sine sange, eller hvor sangene er illustrativ lydkulisse til hans forfald.

Mogensen drømte, fremgår det af filmen, om at blive en dansk Cornelis Vreeswijk – som i øvrigt også er portrætteret i en udmærket svensk film. Men modsat Vreeswijk fandt John Mogensen aldrig en egentlig musikalsk retning eller for den sags skyld en kunstnerisk dybde tilsvarende den svenske trubadur.

Til gengæld skabte han en palet af underfundige, samfundskritiske, poetiske, smukke, rørende, skarpe sange, der i øjenhøjde med sin samtid tilsammen danner et enestående lydbillede af Danmark i 70'erne.

Under de rette omstændigheder var det blevet John Mogensen, vi i dag titulerer Nationalskjalden.

Havde jeg forventet andet? Egentlig ikke. Slet ikke fra lejlighedsvis sardoniske Ole Bornedal, der gerne maler med apokalypsens farver.

Burde jeg have forventet andet?

Næh.

Biopic'en plejede at holde fast i sandheden med en konventionel fortælling: de bliver født, de lever, de dør. Nu bruger (fortællerne bag) biopics digt og endog løgne, til at fortælle deres historier, hvis det tjener historien bedst – Ran Gilbey, The Guardian

Som kommentatoren [Ran Gilbey skrev i The Guardian](#) i forbindelse med premieren på filmen 'Gainsbourg' om Serge Gainsbourg:

'Biopic'en plejede at holde fast i sandheden med en konventionel fortælling: de bliver født, de lever, de dør. Nu bruger (fortællerne bag) biopics digt og endog løgne, til at fortælle deres historier, hvis det tjener historien bedst.'

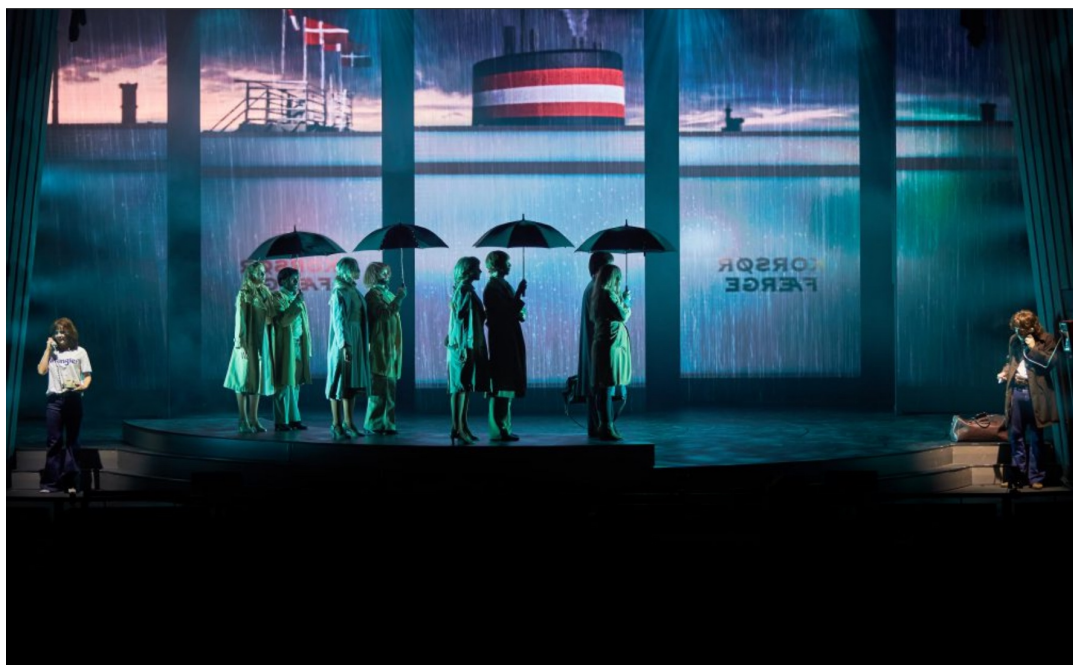
Gainsbourg - Trailer

Og sådan er dét. Drama fremfor sandhed.

Men ærgerligt at filmen om John Mogensen blev historien om en mand, der blev *knust* af sin kunst, i stedet for en film om en mand, der *skabte* stor folkekunst. Mens han drak sig ihjel.

Når det er sagt, har Rasmus Bjerg fortjent alle de priser, han givetvis modtager de næste par år.

Topillustration og alle indsatte billeder er fra Fredericia Teaters pressemateriale om musicalen "Seebach". Fotos: Malmose.com.

Kategorier

Kultur og Medier

Tags: [Fredericia Teater](#), [Jan Eriksen](#), [John Mogensen](#), [musicals](#), [Ole Bornedal](#), [Rasmus Seebach](#), [Seebach](#), [Tommy Seebach](#), [YouTube](#)

POV HAR INGEN BETALINGSMUR – DIN STØTTE GØR FORSKELLEN

POINT of VIEW International er et uafhængigt medie og en platform for selvstændige skribenter.

Vi arbejder ud fra en overbevisning om væsentligheden af fri og gratis adgang til god journalistik, analyse og debat. Derfor har POV ingen betalingsmur, ligesom vi heller ikke finansieres med banner- eller pop-up-reklamer.

Derfor er vi også afhængig af læsernes støtte.

Selv små beløb gør en stor forskel, både for POV og for skribenterne.

Du kan hjælpe os ved at abonnere på POV med et fast støttebeløb via PayPal eller en enkelt donation via MobilePay.

Støt POV med MobilePay

Støt POV's arbejde med en flad tyver (eller mere) og et enkelt klik på logoet nedenfor eller via nummeret her: [MobilePay 40 12 19 68](#)

Støt POV som abonnent

Nedenfor kan du vælge at støtte POV med et fast, månedligt beløb på 20, 100 eller 1000 kr. via PayPal. Aftalen kan til enhver tid opsiges med øjeblikkelig virkning.

Donations-niveau

Glad bruger : 20.00 DKK pr. måned ▼

Tilmeld

Ønsker du at støtte en enkelt skribent eller et enkelt indlæg, kan du gøre det via skribentens MobilePay-nummer, der er oplyst i infoboks under teksterne.

POV WEEKEND – UGEBREV HVER FREDAG MORGEN

Husk også at tilmelde dig ugebrev POV WEEKEND. Tilmelding kan ske her, hvorefter du fremover vil modtage ugebrevet hver fredag. Det er naturligvis gratis.

[Nyhed – Tilmeld dig POV's Ugebrev her](#)